

SAMEN MET EEN

architect ontworpen

"IK GA MIJN EIGEN "EILAND" OP.
ALLES KLOPT".

Anne-Lies en Otto Holterman uit het Brabantse Terheijden wonen in een huis dat een kind kan tekenen. Rechthoek, rechthoek, met een schuin dak. Bij nader inzien blijkt het nieuw gebouwde huis tal van markante details te bezitten: het resultaat van een intensieve samenwerking met architect Erik Wamelink (48) uit Lievelede.

TEKST en FOTOGRAFIE (portret) Leslie Leijcihorst

Aanvankelijk woonden de Holtermans in een ruime bungalow met onder meer een muziekkamer. Alles was er even ruim. In eerste instantie wilden ze weer iets in die geest, maar daar is weinig van terechtgekomen. Ontevreden zijn ze evenwel absoluut niet. Integendeel.

Anne-Lies: 'Wij wilden een nieuw huis en als je veel geld uitgeeft aan een huis, moet je architecten van deze tijd de kans geven met materialen van deze tijd werken. Anders kun je net zo goed een monumentenpand nemen.' In dat geklungel met zo'n boerderijtje verbouwen, zoals er bij hen in de buurt zoveel zijn, hadden ze helemaal geen zin. 'We hadden een architect uit Breda op het oog die we hadden uitgekozen op basis van een maquette die we op een tentoonstelling hadden gezien. Maar dezelfde week dat we met hem een eerste gesprek zouden hebben, viel de nieuwe Eigen Huis & Interieur op de mat. Daar stond een verhaal over architect Erik Wamelink. Ik was toen direct verkocht, want de manier waarop hij ontwierp, zijn uitspraken, pasten schitterend in ons straatje. Bovendien meende ik al eerder werk van hem te hebben gezien. Die zelfde avond heb ik alle jaargangen van Eigen Huis & Interieur doorgebladerd. 's Avonds laat vond ik die andere reportage over zijn eigen woning.' Het was inmiddels half twaalf. 'Ik heb PTT-Inlichtingen en direct daarna Wamelink gebeld en een afspraak gemaakt.'

Uitgangspunten voor het huis waren: strakke vormgeving, geen tierlantijnen, niet te veel geconfronteerd worden met de dagelijkse werkelijkheid en veel privacy. Ze gruwden van doorzonwoningen waar iedereen alles kan zien. 'We hadden een hele wensenlijst.

Erik stelde voor eerst eens wat huizen te bekijken die hij had ontworpen: "Dan weet je of al die ideeën die je hebt ook haalbaar zijn." Onze wensenlijst verdween bijna in zijn geheel als sneeuw voor de zon, op een of twee onderdeeljes na.' In een van zijn ontwerpen had hij pilaren en kleine kloosterraampjes gebruikt. Dat wilden Anne-Lies en Otto Holterman ook. 'We hebben toen gezegd: Ga daar maar eens mee aan de slag.

Vervolgens is hij komen kijken naar de zichtlijnen die hij op de bouwplek kon vinden. Dat is iets wat hij altijd doet. Op basis van die indrukken vond hij het belangrijk dat we beneden gingen slapen en boven wonen. Van boven keek je namelijk uit op sportvelden en groen. Met die twee ingrediënten, gehinderd door de regelgeving - want in Nederland mag je niks, het moet zo breed zijn, het mag niet hoger zijn dan zo - ging hij aan de slag. Om iets moois te maken moet je van goeden huize komen.' Dat is gelukt. Ze zijn nog altijd lyrisch en vol lof over de samenwerking met Erik Wamelink. Anne-Lies: 'Eigenlijk is het een huis dat een klein kind kan tekenen. Rechttoe rechtaan. Een soort zonwering, een luifel ondersteund door gele pilaren, omarmt het huis als een grote halve cirkel. 'Geel is een van de kleuren van het Bau-

haus. Erik Wamelink heeft die kleur toegepast omdat Bauhaus een hobby van ons is.'

De Holtermans hebben bewust voor een architect en niet voor een aannemer gekozen. Anne-Lies: 'Een aannemer denkt in eerste instantie in geld en tijd. Die is veel meer praktisch gericht. We zijn altijd sterk bij de kunst betrokken en wilden als we een huis lieten bouwen, een opdracht geven aan iemand die gevoel voor verhoudingen heeft. Wij vonden het heel belangrijk om samen met iemand die verstand van zaken heeft, dat huis te ontwerpen. Hij heeft heel goed naar ons geluisterd. Het is echt ons huis geworden. Elke keer als ik binnenkom heb ik het gevoel: Ik ga mijn "eiland" op. Alles klopt.'

Heeft hij of zij u op bepaalde ideeën gebracht waar u zelf niet aan heeft gedacht? Anne-Lies: 'Beslist. Het idee om boven te gaan wonen, maar ook allerlei details. Op de achtergevel plaatste hij een zonnwijzer die binnen op de vloer een indicatie van de tijd geeft. In het halletje kan bijvoorbeeld - als we ouder zijn - een videocamera worden geplaatst zodat we kunnen zien wie er bij de voordeur staat. Maar hij hield ook rekening met het interieur en de meubelen die we al hadden. In zijn studio had hij op zijn prik-

bord foto's van het oude interieur hangen. De eetruimte werd aangepast aan de grote tafel. Soms moesten we wel even denken over zijn voorstellen, maar alles klopt.'

Anne-Lies: 'Hij zoekt samen met de opdrachtgever naar oplossingen. Hij weet niet alles zeker. Hij manipuleert niet, Maar weet mensen heelsterk te overtuigen met argumenten.' Die wijze van samenwerken sprak hen erg aan: Erik verplicht mensen om mee te denken. 'Maar ook zijn gedrevenheid. Op een zondagochtend belde hij op: "Ik ben eruit." Het hele proces heeft zo'n twee jaar geduurd. Verder werkt hij graag met maquettes. In totaal heeft hij er twaalf of dertien gemaakt. Dat geeft een goed beeld. Bovendien is hij zeer sterk met zijn schepping verbonden. Toen de oplevering naderde, was hij zo begaan met zijn creatie dat hij vroeg of die een paar maanden uitgesteld kon worden.'

ADVIES

Bezoek eens een bouwbeurs. Daar zijn vaak architecten aanwezig met voorbeelden van hun werk. Naast bouwtekeningen hebben ze regelmatig maquettes van ontwerpen tentoongesteld die een goed beeld geven van hun werk en filosofie.